

ARXIU

Churchill volia assistir al desembarcament. El rei Jordi ho va impedir.

COMMEMORACIÓ DELS 50 ANYS DEL DESEMBARCAMENT DE NORMANDIA

Quan la guerra es decidia en les platges

El 6 de juny del 1944, ara fa cinquanta anys, uns 10.000 soldats alemanys es van despertar horroritzats. Quan aguaitaren al Canal de la Mànega, buit la nit anterior, el van veure ple de vaixells en tot l'ample de l'horitzó. Hi havia 3.500 vaixells ocupant les 50 milles marines de la costa de Normandia per on havia de començar la invasió del continent per part de les Forces Aliades. Hitler esperava que els aliats atacaren un port important i havia reforçat extraordinàriament les defenses 200 quilòmetres al nord del lloc on es va produir la invasió. A les cinc en punt de la matinada els 500 vaixells armats de canons van començar a netejar les platges. A les sis centenars de vaixells de desembarcament van començar a acostar-se a terra. Mitja hora després, 15.000 soldats dels Estats Units, la Gran Bretanya i el Canadà van començar l'angoixant combat que a última hora de la nit consolidaria el primer cap de pont. Hores abans tropes paracaigudistes, uns 15.000 homes, havien estat llançades sobre la rereguarda alemanya. De tots aquells soldats 3.000 es van quedar per sempre més en les platges. Morts.

Només en vint-i-quatre hores 155.000 soldats van tocar terra continental a les platges bateja-

des com Utah, Omaha, Gold, Juno i Sword. Les platges de Normandia es van convertir a partir d'aleshores en un immens port artificial pel qual entraven les tropes que el dia 30 ja havien aconseguit ocupar el territori entre Cherbourg i Caen, que un mes després ja havien consolidat el control de tota la Normandia i que el 25 d'agost ja estaven a les portes de París, i així ferien de mort el règim nazi d'Adolf Hitler.

Cinquanta anys després d'aquesta epopeia, els europeus la commemoren, especialment a Normandia. La celebració no ha estat exempta de discussions sobre el tracte que haurien de rebre els alemanys en aquestes commemoracions. Finalment no participaran de manera oficial. La cerimònia de reconciliació entre els antics combatents es reservarà per a l'aniversari de la caiguda de Berlín.

Una missió per al rei Jordi

Winston Churchill va visitar el general Dwight Eisenhower poc abans del Dia-D. Volia participar en la invasió, navegant en el *Belfast*, un dels vaixells més importants de l'armada britànica. Eisenhower es va negar en rodó. Però Churchill, murri com sempre, el va desarmar: "vostè és el cap militar però no té poders administratius sobre la tripulació dels vaixells. Si signe un decret autoritzant-me a embarcar vostè no podrà fer-hi res". Churchill tenia 69 anys.

L'anunci va irritar el general americà, que no sabia com desfer-se del vell polític britànic. Finalment el seu cap d'estat major, el general Walter Bedell Smith, va trobar la solució: el rei Jordi.

Els dos militars van parlar amb el monarca i aquest els va tranquil·litzar: Churchill es quedaria a terra. El dia de la invasió Eisenhower respirà tranquil.

En acabar la guerra es va saber que el rei havia amenaçat Churchill d'embarcar-se també si proseguia en la seua actitud.

El desembarcament

El 6 de juny les forces aliades, sota el comandament del general Eisenhower, van desembarcar a Normandia. En l'operació van participar 9.000 vaixells i 12.000 avions.

